

[Ellinger.]

det igen —, at der ved en Sæsons Begyndelse skulde være udarbejdet Planer for saadanne Forestillinger i Provinsen. Men enhver kan da sige sig selv, at skal Chefen se at faa det til at gaa rundt, er han tvunget til ikke at engagere et større Personale, end Teatrets Behov lige netop kræver. Skal der sendes en Stab af Kunstnere ud, saa er Teatret i dette Tidsrum afskaaret fra at opføre en Række Stykker, hvori vedkommende Kunstnere optræder, en i eet Stykke, andre i andre Stykker, og man bør fremvise god Komædie i Provinsen. Derude er Publikum ingenlunde mindre, snarere mere kritisk end Publikum herinde i Hovedstaden, og den Sæmmentilletts Værdi, der er et godt Teaters sande Styrke, bør ikke tilsidettes. Chefen kan have Besvær nok i Forvejen med Teatrets to Scener. I det gamle Teater har vi jo Abonnementssystemet, og her skal opføres baade Opera, Ballet og Skuespil. Abonnementssystemet medfører, at det Antal Gange, et bestemt Stykke kan opføres, er ret stærkt begrænset, saa at en Succes ikke kan udnyttes paa den Maade som ved de andre Teatre. En saadan Udnyttelse af en Succes vil bedre kunne ske paa den mindre Scene, men hidrører Successen nu bl. a. fra Spillet af enkelte af Teatrets mest fremragende Kræfter, som Publikum gerne vil se, saa kan disse Kræfter ikke samtidig optræde paa den store Scene, og intet Menneske kan paa Forhaand vide, hvilken Indflydelse dette kan faa paa Abonnementet. Det vil naturligvis være overmaade ønskeligt, om Befolkningen, navnlig i de sønderjydske Landsdele, kunde faa Lejlighed til at se Forestillinger fremført af vort første Teaters Kræfter, men man maa være klar over, at den stærke Begrænsning af Statstilskuddet kan medføre en meget stærk Begrænsning af Mulighederne herfor.

Hvad det foreslaaede Udvalgs Beføjelse angaar, da foretrækker jeg langt Ministerens Forslag fremfor Folketingets, som nu er sendt herover til Landstinget, og jeg beklager dybt, at den højtærede Minister har slaaet den Kolbøtte, han har slaaet; han kan imidlertid ikke forlange, at vi andre „slaar med“. Jeg sigter til Udvalgets Stilling til de kunstneriske Krav: Med stor Styrke og Fasthed har Ministe-

ren hævdet sit principielle Standpunkt, ikke alene i sin Fremsættelsestale, men ogsaa to Gange senere, skriftligt. „Danske Dramatikeres Forbund“ androg den 5. December Ministeren om Indstillingsret til Besættelse af en Plads i Bestyrelsesudvalget og om, at det i Loven maatte blive præciseret, at dette Udvalgs Opgave ogsaa gaar ud paa at overvaage Teaterchefens Pligter efter Lovforslagets § 5 — var det den Gang, men Bestemmelsen er nu flyttet til § 10. Herpaa gives der følgende Svar, der ikke giver Rum for nogen som helst Tvivl eller Fortolkning:

„En Imødekommelse af Udvalgets Ønske paa dette Punkt vilde betyde en afgjort Fravigen fra Lovforslagets bærende Princip, hvorefter den fulde Myndighed og det fulde Ansvar for Teatrets kunstneriske Ledelse paahviler Teaterchefen, hvoraf følger, at Bestyrelsesudvalgets Sæmmentiltning ikke er bestemt af noget som helst Hensyn til en kunstnerisk Kontrol med Teaterchefens Virksomhed.“

Og da dernæst Folketingsudvalget tilskriver Ministeren, at det ønsker en nærmere Klaring med Hensyn til Direktørens Kompetence overfor Tremandsudvalget, saa svarer Ministeren — og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse dette Svar, fordi det giver et meget klart Udtryk for Ministerens Opfattelse —:

„Tremandsudvalgets Kompetence ligger udelukkende paa det økonomiske Omraade. Naar Teatrets Plan for den kommende Sæson skal forelægges Udvalget sammen med Budgettet, sigter denne Bestemmelse kun paa, at Kendskab til Repertoireplanen kan være af Betydning for Bedømmelsen af Budgettet. Ministeriet maa anse det for ubetinget rigtigt, at det kunstneriske, herunder det repertoiremæssige, Ansvar hviler paa Chefen og paa ham alene, og at der ikke gives Tremandsudvalget nogen Pligt eller Myndighed med Hensyn til de repertoiremæssige Forpligtelses Opfyldelse eller i det hele taget med Hensyn til Repertoiret som saadant.

Med Hensyn til den økonomiske Side af Sagen er der dernæst ikke givet Udvalget nogen Myndighed til Indblanding; saafremt Driften gennem Budget og